Núm.
106
Juliol 2021

El Rampí

Butlletí d'informació municipal de Forallac

Iniciem la implementació del porta a porta a tots els nuclis

> L'alcalde escriu: «Poc a poc, iniciem el camí cap a la recuperació de la plena normalitat.»

> Joaquima Pellicer i Solà guanya el I Concurs de Narrativa curta de Forallac.

> Nexes, primer viver d'empreses de l'Estat que funciona totalment amb energia solar.

TELÈFONS

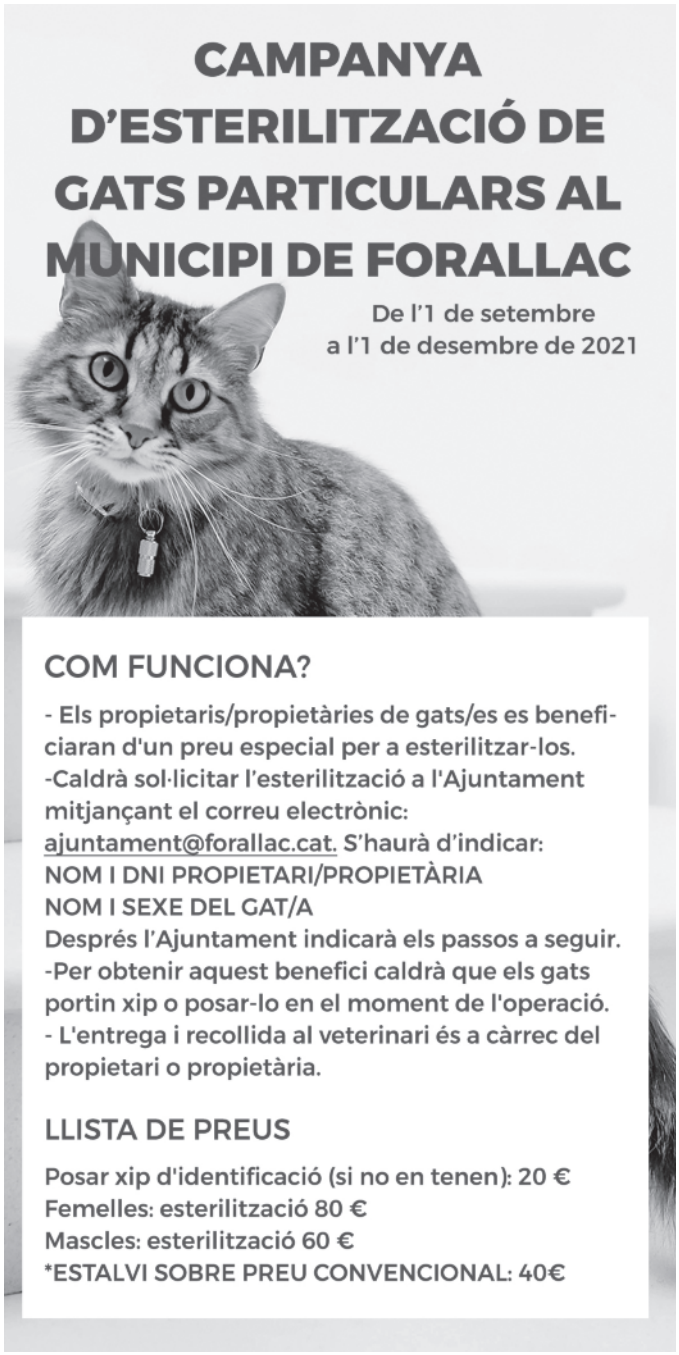
Ajuntament	972 64 55 22 www.forallac.cat
Consultori mèdic	
· Vulpellac	972 64 55 46
· Fonteta	972 64 26 60
· Peratallada	972 63 40 05
CAP de la Bisbal	972 64 38 08
Vigilància local	607 64 23 00
Escola de Forallac	972 64 18 30
Jutjat de Pau	972 64 56 80
Nexes. Viver d'empreses	972 64 68 58
Oficina de Turisme	872 98 70 30
Bar social de Peratallada	972 63 48 01
Bombers	112
Mossos d'Esquadra	112
Ambulàncies	061
Comissaria de la Bisbal	972 54 18 85
Consell Comarcal del Baix Empordà	972 64 23 10
Servei de Recaptació del Consell Comarcal	972 64 09 24
Sorea (lectura comptador)	900 81 61 01
Sorea (avaries)	900 30 40 70
Sorea (atenció comercial)	93 495 35 40
Endesa (avaries)	800 76 07 06

CRÈDITS

Edita: Ajuntament de Forallac (**www.forallac.cat**)
Dipòsit legal: GI-885-2006
Producció: Àrea de Comunicació
Impressió: Gisgraf
Tirada: 1.000 exemplars
Periodicitat: trimestral

Ajuntament de **Forallac**

Amb la col·laboració de:
Diputació de Girona

HORARIS

AJUNTAMENT

Hivern > **Del 16 de setembre al 30 de juny**
De dilluns a divendres, de les 9 a les 14 h
Dimarts i dijous, de les 15.30 a les 18 h

Estiu > **De l'1 de juliol al 15 de setembre**
De dilluns a divendres, de 9 a 14 h
Dimarts, de 15.30 h a 18 h

JUTJAT DE PAU
De dilluns a dijous, de 9 a 10 h / Divendres, de 9 a 12 h

SOREA
(Atenció presencial a la casa de la vila)
Dimarts, de 10 a 13 h
(Atenció presencial a l'oficina de la Bisbal d'Empordà)
Edifici de les Escoles Velles. C/ U d'Octubre de 2017, 16-24.
Divendres, de 10 a 13 h / Telèfon: 972 64 02 46

Consultoris mèdics

Cal sol·licitar cita prèvia al **972 60 92 22**

En cas d'urgència, truqueu al 112
o al CAP La Bisbal Dra. Casaponsa 972643808

Vulpellac
- Dilluns, dimecres i divendres, de 9 a 13 h
- Dimarts, d'11.30 a 13 h

Fonteta/Peratallada
- Dimarts, en setmanes alternes, de 9 a 11 h

A l'octubre tindrem implementada la recollida de residus porta a porta a tot el municipi

El mes d'octubre estarà funcionant la recollida de residus porta a porta a tots el nuclis de Forallac. Aquesta és una de les principals novetats de la nova concessió del servei de recollida i transport dels residus sòlids urbans i del servei de la deixalleria municipal. Els dos serveis s'han adjudicat per cinc anys a l'empresa Servitransfer, actual concessionària, un cop finalitzat el procediment públic de licitació del contracte. El servei tindrà un cost anual de 274.214,79 euros.

L'Ajuntament ha optat per la modalitat del porta a porta per tal d'augmentar la conscienciació i sensibilització de la població, millorar el reciclatge domèstic i augmentar la valorització dels residus municipals.

Bona experiència a Fonteta
El porta a porta s'està prestant a Fonteta des del març de 2019 i el balanç de l'experiència, dos anys després, és molt positiu. En general, els resultats de recollida selectiva assolits en els municipis que tenen en marxa sistemes porta a porta són molt superiors, tant en quantitat com en qualitat de la separació. De fet, s'estima arribar a percentatges de recollida selectiva a l'entorn del 90 %, quan amb el sistema tradicional de recollida amb contenidors a la via pública és molt difícil superar el 50 % de recollida sobre els residus generats.

Calendari d'inici

- **5 de juliol:** Peratallada i Canapost.
- **6 de setembre:** Vullpellac (no s'hi inclou el polígon industrial V2).
- **6 de setembre:** Urbanització Puig de Sant Ramon i afores.
- **27 de setembre:** polígon industrial i finalització de la implantació.

Campanya informativa prèvia
Prèviament a l'inici del servei, l'empresa concessionària realitzarà una campanya informativa i lliurarà els cubells i el material necessari per portar a terme la separació de cada residu a casa i poder-lo treure al carrer el dia que toca, per a la seva recollida. S'informarà detalladament del calendari i els horaris per a la recollida.

Calendari de la recollida porta a porta

La recollida selectiva porta a porta (PaP) consisteix a lliurar els residus –prèviament separats en origen- al servei municipal de recollida davant de la porta de casa, en uns dies i hores determinats per a cada fracció objecte d'aquest tipus de recollida.

Aquest nou sistema comporta importants beneficis ambientals i propicia la participació de la ciutadania en la gestió eficient dels residus. Som conscients que això requereix un cert canvi d'hàbits, tant a títol individual, com de gestió municipal, però els bons resultats que n'obtindrem seran molt positius. Per tot plegat, des de l'Ajuntament us volem donar les gràcies per la vostra implicació.

Millora en el servei de la deixalleria

Pel que fa a la deixalleria municipal, s'han introduït canvis des de l'1 de juny per millorar-ne l'eficiència en la gestió. L'accés continuarà essent amb targeta, però, com a novetat, també hi haurà un horari i personal que atendrà l'usuari. D'aquesta manera es pretén mantenir més ordenat i net l'equipament, i que tothom en faci un ús correcte i dipositi els residus en el contenidor que toca.

	Dilluns	Dimarts	Dimecres*	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
MATÍ	9.00-14.00h	-	9.00-14.00h	-	10.00-14.00h	10.00-14.00h	-
TARDA	-	15.00-20.00h	-	15.00-20.00h	-	16.00-20.00h	

*Els dimecres hi haurà atenció al públic en l'horari assenyalat a partir del mes d'octubre.

Joaquima Pellicer i Solà guanya la primera edició del Concurs Literari de Narrativa Curta de Forallac

Joaquima Pellicer i Solà, veïna de la urbanització Puig de Sant Ramon, de Vulpellac, amb el relat *El misteri de la padrina*, ha estat la guanyadora del I Concurs Literari de Narrativa Curta per a Adults de Forallac.

Des de l'Ajuntament de Forallac volem donar les gràcies a tots els participants i als membres del jurat. L'any que ve el tornarem a programar per tal de continuar donant visibilitat a l'obra d'autors locals i contribuir, a la vegada, a la dinamització cultural de Forallac.

En aquesta primera edició, el premi estava dotat amb 200 euros en metàl·lic i un val de 50 euros a consumir a la llibreria La Siglantana, de la Bisbal d'Empordà. A més, l'obra premiada s'ha publicat a la web municipal, se n'ha fet difusió a les xarxes socials i es publica, a continuació, en el nostre butlletí municipal *El Rampí*, perquè arribi a totes les llars.

La regidora de Cultura, Olga Galceran, i la guanyadora, Joaquima Pellicer i Solà, durant el lliurament del premi, a la sala d'actes municipal.

El misteri de la padrina. Joaquima Pellicer i Solà

L'àvia Quima, la meva padrina, era una persona d'aquell temps, pastada a l'antiga, de costums tradicionals i molt fervorosa. En la seva joventut i fins molt entrada la vellesa va ser una dona valenta i voluntariosa, i una bona masovera d'aquell mas tan entranyable ubicat a Sant Climent. Llavors, en aquell temps, la padrina feinejava tot el dia a la masia, en les feines casolanes i en els treballs típics de la pagesia; a més, tenia cura dels seus cinc fills, uns marrecs molt entremaliats que sovint la feien sortir de polleguera.

El seu espòs, en Pep, el meu padrí, era un home de pau i de caràcter reposat. De molt jove s'havia fet una lesió a l'esquena que no li permetia fer grans esforços i li servia d'excusa per defugir algunes feines feixugues del mas. La padrina era tot el contrari, era enèrgica i res li feia mandra. En fi, el que intento dir-vos és que aquella dona era una treballadora incansable i una gran matriarca.

Els anys passaren, i la padrina ja no era la d'abans. Des de feia temps la memòria li fallava i estava immersa en un món ple d'incertituds i enyorances. D'ençà la mort del seu espòs la seva malaltia empitjorà notablement; el trobava molt a faltar. Els seus dies transcorrien lentament en aquella masia sense il·lusions ni sentit, que exhauria a poc a poc les seves poques energies.

La Nati, una vella amistat de la família, quan s'assabentà de la seva situació, des de molt lluny es traslladà al seu costat per cuidar-la i fer-li companyia. Per identificar aquest personatge que acabo d'incorporar al relat, cal exposar que la Nati, quan esclatà la guerra civil era molt joveneta i estava desemparada, i des de la seva ciutat natal de Bilbao vingué a Catalunya com a refugiada, i els meus padrins la van acollir i l'estimaven com a una filla. Quan la guerra acabà tornà a la seva població de procedència. És per aquest motiu que existia un gran lligam entre totes dues. Val a dir que la Nati era una gran persona, era noble i de fiar; per tant, tots els familiars estàvem contents de la seva arribada.

Totes dues, la padrina i la Nati, compartien les interminables hores del dia en aquella vella masia envoltada d'un paisatge solitari, gairebé fantasmal, que transmetia certa buidor i melangia. La major part dels masos que formaven el nucli rural d'aquell indret estaven deshabitats i en ruïnes, uns masos que, antany, havien estat pròspers i plens de vida, amb una intensa activitat agrícola. Els últims anys tot havia canviat molt.

Bé, dit això, que m'ha semblat important esmentar per situar-nos en el temps i en les circumstàncies que envolten el meu relat, tot seguit em centraré en la part més misteriosa i emocionant, que es descabdella a partir d'una confessió que ella, la padrina, em va fer quan jo era una adolescent i la seva salut ja estava en decadència:

Era una tarda de diumenge del mes de maig de fa uns quants anys, cap als anys seixanta, que, com tantes altres vegades, vaig anar a visitar-la i a fer-li una estona de companyia. Entrada la primavera els dies ja són lleugerament més llargs i càlids, però aquella darrera setmana el fred encara persistia. A més, aquell dia s'aixecà plujós, amb un cel ben enteranyinat, fins i tot amenaçava tempesta.

Com de costum, la padrina restava silenciosa darrere el finestral de la gran sala d'entrada, molt a prop de la llar de foc que encara cremava. Estava asseguda en una butaca centenària de balca molt atrotinada pel pas dels anys i envoltada de coixins, i una petita manta de llana que li cobria les cames; una manta molt vella, d'aquelles d'abans, de quadres de coloraines, però en temps de fred, ella i la padrina es feien inseparables. A finals d'estiu havíem decidit comprar-li una bona manta i un sofà llit comodíssim, articulat, d'aquells que pugen i baixen gairebé sols, però ens ho va refusar. Què hi farem! La padrina era molt tossuda i conservadora; envoltada de les seves relíquies s'hi sentia molt a gust, per tant, no ens calia fer gaires canvis materials, tampoc en els seus costums.

Recordo que en una ocasió, seguint les instruccions del senyor Cinto, que aleshores exercia de metge, vam intentar traslladar-la a un altre indret de l'habitatge més reconfortant i assolellat, però de cap manera ens ho va permetre. Ella era feliç en el seu raconet tafanejant a través de les cortines de la finestra. Des de darrere d'aquells vidres entelats per l'escalforeta de la cambra veia tot el que succeïa en el seu entorn i podia observar el camí que donava accés a la masia amb les nostres anades i vingudes, així com un ampli descampat ple de civada i farratge que envoltava la finca, enmig del qual aleshores despuntaven les primeres roselles de la temporada, que donaven una pinzellada de color a tot aquell desolador paratge.

Quan hi vaig arribar, la seva becaina diària havia finalitzat. La vaig besar i em vaig asseure al seu costat silenciosament per no destorbar les seves oracions diàries pensant que aquella tarda seria monòtona i avorrida com tantes altres; llavors, de sobte, vaig adonar-me que tenia la mirada fixada en una parella de joves que amb els seus jocs i corredisses s'enfilaven per aquells marges. Tot i així, era evident que la seva mirada s'endinsava molt més enllà, que els traspassava. El seu rostre deixava entreveure signes d'angoixa i alteració, si més no tenia una expressió que em pertorbava. Acabava d'esclatar un llamp molt a prop que va fer retrunyir les velles parets de la masia, i vaig pensar que, possiblement, era per aquest motiu que la padrina estava alterada.

La pluja ja feia presència, i la Nati s'havia retirat per anar a tancar els porticons dels finestrals i recollir la bugada. "Els diumenges a la tarda se'm fan interminables", em digué la padrina. Foren unes paraules que en la seva ment tenia fixades; com de costum, van ser les seves bones tardes. "No és pel llamp que estic afligida —va afegir tot aixecant el cap i encongint les espatlles—, són els meus pensaments que no em deixen en pau i que burxen en el més profund de la meva ànima. Llavors, els seus ulls s'enlluentiren per les llàgrimes que a poc a poc anaven lliscant per les seves galtes. La seva reacció inesperada va cridar a l'instant la meva atenció, mai no l'havia vist plorar i això em va deixar desconcertada. Tot seguit, un somriure dolç es desprengué dels seus llavis i, suaument agafà entre les seves mans tremoloses i arrugades les meves, que amanyagà i oprimí fortament, i tota lúcida i serena, com feia temps que no l'havia vist, em digué: "Aquest temps m'ha trasbalsat, m'ha remogut les entranyes, i m'ha vingut al pensament un record de quan era més jove. Parlo d'un fet esgarrifós succeït aquí a la masia, que només de recordar-lo se'm posa la pell de gallina."

"Amb en Pep, el teu padrí —començà explicant-me—, ens casàrem molt joves i ben aviat arribaren els nostres cinc fills. La teva mare, la Lola, era la més petita de la colla. Ara que ja t'has fet gran i ets una noieta molt assenyada, crec que ja ha arribat l'hora de fer-te coneixedora d'una petita història que tenia molt ben guardada, sobre la qual moltes vegades m'has preguntat."

"Els anys quaranta foren molt durs, plens de mancances —amb nostàlgia seguí dient-me la padrina tot reculant en el temps—. Eren els anys de la postguerra i els aliments i comoditats escassejaven. Llavors, dies com el d'avui, de

pluges torrencials i de tempesta, del cel queien llàgrimes impregnades de tristesa per cadascun dels éssers estimats que ens prengué la gran batalla. A cada casa, a cada família, hi havia un gran desconsol i ens refugiàvem en les nostres oracions, amb una gran devoció i veneració als nostres sants i a les nostres verges; eren altres temps, era un temps de recolliment i pregàries." Recordo que quan m'ho explicava tenia una veu profunda i una expressió a la cara que gelava la sang. Jo estava molt atenta a les seves paraules. "Llavors —em seguí explicant—, nosaltres treballàvem la terra de sol a sol per disposar dels seus fruits i viandes, les durícies de les meves mans en són la prova. També teníem cura de l'aviram i del bestiar i d'un petit ramat d'ovelles que el teu padrí pasturava amb molta devoció per tots aquests paratges, aleshores d'una vegetació exuberant, amb una diversitat de camps de conreu i feixes que eren el nostre orgull i mitjà de subsistència, eren la nostra riquesa més gran; avui, la major part embardissats i coberts de malesa. En aquell temps encara no havien arribat les noves tecnologies, estic parlant del gran invent de l'electricitat. Per tant, després de sopar, quan la negra nit enfilava, amb l'ajut d'una esmortida claredat d'unes espelmes ens recollíem molt d'hora a la nostra cambra.

Tot va succeir un dia de tempesta, un dia de molta pluja, de trons i llamps com el d'avui. Eren quasi les tres de la matinada, quan del llit estant, sentí la veu desconeguda d'una dona que a cau d'orella el meu nom pronunciava insistent, i el meu son desvetllà. No és possible, dec estar somiant, vaig pensar, però la meva curiositat i una força desconeguda m'empenyien a aixecar-me, i tota temorosa em vaig dirigir a la cambra on dormien els meus cinc fills tot seguint aquella veu que allí em portava. Mare de Déu! Tot estava impregnat d'un espès i negre fum per un incendi que s'estava produint. Sembla que l'espelma havia quedat encesa i la petita flama s'havia propagat als llençols més propers, i a poc a poc s'anava estenent. Molt alterada, em vaig posar a cridar com una bèstia desbocada, i entre tots poguérem apagar les flames. Per sort ningú prengué mal i els meus cinc fills se salvaren de miracle. Tot va quedar en un gran ensurt. Això sí, la cambra va quedar ben socarrada, només quedà intacta una verge que restava dins una vitrina que hi havia sobre una gran calaixera en aquella mateixa habitació", i que segons la padrina va ser qui li donà avís per evitar una gran tragèdia.

"Encara que et sembli mentida, aquest relat és verídic, ho has de tenir molt present, —em digué la padrina—, i la verge de qui t'estic parlant és la mateixa que quan tu eres petita i venies a la masia a passar les teves vacances d'estiu, per tu també vetllava i acompanyava en les teves oracions, la recordes, estimada, oi que sí? El que més em dol de tot és no tenir-la al meu costat un dia com avui —continuà dient-me amb una expressió molt trista—. La meva bona fe em va trair. Aquest passat hivern, uns homes ben vestits i de bones paraules es personaren en nom del mossèn del poble, o això em feren creure. Em digueren que aquella imatge lluiria a l'altar de l'església, però em vaig deixar enganyar; només eren uns malvats lladres, uns marxants d'art que traficaven." En escoltar les seves paraules vaig sentir una estranya suor que em corria per tot el cos i li vaig prometre que intentaria recuperar-la.

Aquell relat de la padrina em va transportar a la infantesa. Vaig recordar aquella acollidora cambra on jo dormia, la mateixa cambra dels cinc infants, on darrere la porta hi havia una gran calaixera de fusta sobre la qual reposava una vitrina amb una imatge de marbre d'una Verge bellíssima envoltada de flors seques. Recordo que em sentia observada i al mateix temps protegida. També recordo la meva padrina quan em besava cada nit abans d'anar al llit, i que tot seguit també besava els seus peus i mil gràcies li donava. Era tot un ritual, un misteri per a mi incomprensible. Llavors jo era molt petita i de tot en feia una gran història, fins i tot havia arribat a pensar que aquella dona desvariejava.

Amb aquell relat, la padrina em va desvelar el seu gran secret, el seu misteri, el que durant molts anys m'havia tingut intrigada. Després d'aquella magnífica història que s'allargà fins a la matinada, la padrina amb un minso somriure als llavis s'acomiadà de tots nosaltres; tot seguit, a poc a poc tancà els ulls i s'endinsà en un son etern on sobren les paraules. Mentrestant, un raig de claror daurada penetrà a través del finestral, i impregnà d'una suau llum tota la cambra. Era una llum misteriosa i càlida, era la dolça llum de l'alba.

La Nati se m'acostà silenciosament i tot agafant-se fortament al meu braç, amb una veu plorosa i baixa va dir-me: "A la padrina alguna cosa li voltava pel cap des de feia molts dies; la seva expressió esbarriada i melancòlica en extrem m'ho indicava, però mai m'hauria pensat que s'estava preparant per a un viatge tan llarg."

Des d'aleshores, des d'aquell mateix dia que ens deixà la padrina, les seves paraules em venen a la memòria constantment, m'empenyen a complir la meva gran promesa: recuperar aquella verge. Actualment estic portant a terme una recerca molt intensa per recuperar-la. Si la pista que segueixo és fiable i dona bons resultats, ben aviat aquella verge restarà en una capella molt bonica i estimada per tots nosaltres, els familiars, ubicada en un indret privilegiat del nostre bellíssim Empordà.

La seva troballa, així com totes les peripècies i esdeveniments derivats del seu desenllaç, espero que algun dia formin part d'una nova història, d'un nou relat que, avui, amb molta cura i poques paraules escrites ja he iniciat.

EDITORIAL

Camí de la normalitat

Josep Sala Leal
Alcalde

«Ja hem pogut gaudir dels primers actes públics i poc a poc anem avançant cap a la recuperació de la plena normalitat.»

«A Peratallada deixarem al descobert un nou tram de fossat medieval descobert durant les obres de prolongació del carrer Mas Bou. No podíem deixar passar l'oportunitat històrica de deixar visible per a les generacions futures un tresor com aquest.»

«El nou sistema de recollida porta a porta implica un canvi d'hàbits, però els beneficis col·lectius són molt grans.»

Poc a poc, després de mesos duríssims per la pandèmia, anem avançant cap a la plena recuperació. Tot i que no podem abaixar la guàrdia, la incidència de la malaltia ha baixat dràsticament i les restriccions sanitàries s'han anat reduint. **Iniciem, doncs, un camí que esperem que no es torci.** De tot plegat hem de donar les gràcies a la ciència i als sanitaris, i ara cal que tots tinguem seny i continuem fent cas de les recomanacions fins a poder retornar a la plena normalitat.

Al nostre municipi aquesta nova realitat s'ha concretat en la possibilitat de **poder gaudir dels primers actes públics, com han estat el vermut musical i les havaneres de Vulpellac, i la Festa Major de Fonteta**. En seguiran més durant l'estiu i esperem que la resta de l'any puguem mantenir el calendari habitual, tot i que en algun cas calgui adaptar-los. Des de l'Ajuntament treballem per ajudar a retornar cap a aquesta normalitat en tots els aspectes del nostre dia a dia.

El que portem d'any està essent molt intens pel que fa la gestió municipal. Estan a punt de finalitzar, ja que queden petits serrells, les **obres de la zona verda i d'urbanització de l'antic solar d'aparcament de Fonteta**. S'han dilatat més del que voldríem per la demora de les companyies de serveis. Lamentem la incomoditat que això hagi pogut ocasionar, però el resultat de l'obra compensa l'esperar ja que, finalment, Fonteta tindrà un accés urbà de gran qualitat en tots els aspectes.

També s'està dilatant la **prolongació del carrer mas Bou, a Peratallada**. En aquest cas per una qüestió completament diferent. Aquí s'ha fet una adaptació del projecte inicial per tal de deixar visible no una petita part, sinó la totalitat del fossat que s'hi ha descobert. Els estudis arqueològics i els tècnics de la Generalitat ens ho han recomanat. El nucli medieval sumarà, així, un nou element patrimonial de primer ordre que serà visitable. El canvi implica un increment del cost de l'obra que passa dels 175.000 als 280.000 euros, aproximadament, però des de l'Ajuntament pensem que **no podíem deixar passar l'oportunitat històrica de posar al descobert i llegar per a les generacions futures un tresor com aquest**.

A Peratallada també cal remarcar que aquest estiu **s'ha obert al públic la restaurada Torre de les Hores**. La visita val molt la pena per qüestions patrimonials i històriques, però també per les vistes que hi ha des del mirador que s'ha adaptat a la part superior. Això ho van poder constatar els nombrosos veïns, veïnes i residents del municipi que van participar el 12 de juny a la jornada de portes obertes que es van organitzar. Des de l'Ajuntament **vam voler que les persones del municipi fossin les primeres a poder veure com ha quedat aquest emblemàtic element patrimonial**. Estic segur que es convertirà en un dels grans atractius de la visita al poble.

Pel que fa als serveis municipals, **iniciem la posada en marxa a tot el municipi de la recollida de residus porta a porta**. En la gestió dels residus sempre hem estat un municipi pioner i ho volem continuar essent. A l'octubre tota la recollida serà porta a porta, la qual cosa ens permetrà aconseguir uns elevats índexs de reciclatge, com ja s'estan assolint, des de fa 2 anys, a Fonteta. Som conscients que **el nou sistema implica un canvi d'hàbits, però els beneficis col·lectius són molt grans**. El 5 de juliol començarà el servei a Peratallada. S'ha volgut que sigui així perquè és l'època en què més residus es generen. És un repte per a tothom, per a l'Ajuntament, l'empresa concessionària, els veïns i veïnes i els establiments, però estem segurs que entre tots aconseguirem disposar d'un bon servei. Per tot plegat, us volem agrair la vostra participació en un servei que fem entre tots.

NEXES, el primer viver d'empreses de l'Estat que funciona amb energia solar

Des de primers de juny, Nexes ha esdevingut el primer viver d'empreses de l'Estat que funciona íntegrament amb energia solar, gràcies a una nova instal·lació que ha implementat per avançar cap a un consum més sostenible i respectuós amb el medi ambient. La instal·lació ha anat a càrrec de l'empresa Fotovol, que s'ha instal·lat recentment a Nexes.

La instal·lació genera 31.846 Kwh anuals que valorats al preu de compra de la comercialitzadora elèctrica, representarà 3.036,32 euros anuals d'estalvi. La inversió projecta una amortització de 5 anys i un estalvi acumulat als 25 anys de 76.411 euros. A més, aquests 31.846 kWh anuals significaran, al final de la garantia dels panells solars, una producció de 750.000 kWh, equivalents a 180 tones de CO2 no emesos a l'atmosfera.

La inversió inicial ha estat de 14.757,26 euros i ha anat a càrrec de Forallac Progrés SAM, la societat municipal que gestiona l'equipament.

El millor de Girona i el tercer de Catalunya
Nexes ha estat reconegut recentment com el primer viver d'empreses de les comarques gironines i el tercer de Catalunya, del rànquing 2020-2021 que elabora la fundació FUNCAS, una institució de caràcter privat, sense ànim de lucre, creada per la Confederación

Española de Cajas de Ahorros. Aquest informe recull un total de 424 vivers d'empreses a tot l'Estat i de 95 a tot Catalunya.

L'equipament de Forallac, doncs, es manté com un dels referents en el seu àmbit. El seu caràcter innovador i la seva experiència fan que sigui un exemple per a d'altres municipis i organismes que volen engegar projectes similars. Sovint rep visites de delegacions i demandes per conèixer el seu model organitzatiu. A Nexes hi ha actualment una trentena d'empreses que ocupen uns 50 treballadors i facturen al voltant de 5 milions d'euros.

El Ple aprova el Document Únic de Protecció Civil Municipal (DUPROCIM)

El Ple ha aprovat inicialment el Document Únic de Protecció Civil Municipal (DUPROCIM), on estableix el marc orgànic i funcional per prevenir i controlar els riscos sobre les persones i els béns i donar resposta adequada a les situacions d'emergència que puguin esdevenir.

L'objectiu del pla és identificar i avaluar els riscos, les accions i les mesures necessàries per a la prevenció i control, així com regular les mesures de protecció i altres actuacions a adoptar, en harmonia amb les característiques del municipi. El document engloba els diferents plans d'emergències i el plans d'actuacions municipals davant risc d'inundacions (INUNCAT), risc per nevades (NEUCAT), risc sísmic (SISMICAT), de vent (VENTCAT), i risc d'incendi forestal (INFOCAT) i el Pla Territorial de Protecció Civil de Catalunya (PROCICAT).

El document, redactat pel Consell Comarcal, avalua els àmbits del poble que poden ser importants per a la planificació de les emergències, i té en compte tots els aspectes que hi poden intervenir com la geologia, la climatologia, la demografia, el funcionament dels serveis bàsics, elements vulnerables o l'organització municipal. A partir d'aquí, s'han dissenyat els procediments operatius, fitxes d'actuació i cartografies per a cada cas.

Obrim al públic la Torre de les Hores de Peratallada

El 12 de juny es va organitzar una jornada de portes obertes reduïda perquè els veïns, veïnes i residents fossin els primers a poder-la visitar.

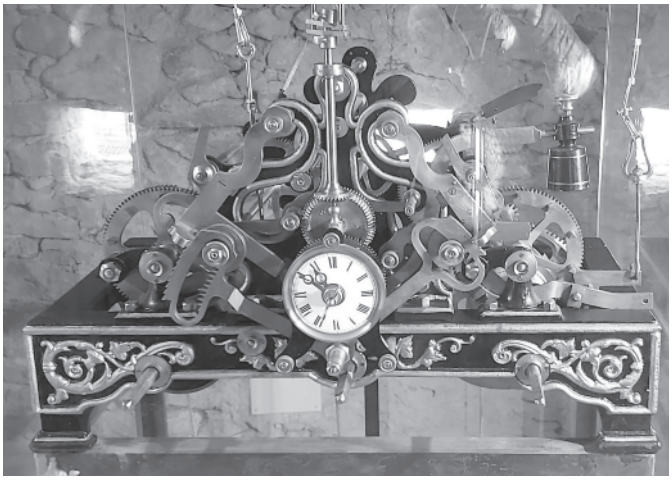
Per Sant Joan, coincidint amb l'inici de la temporada turística, vam obrir al públic la remodelada Torre de les Hores de Peratallada (s. XIII-XV). Culminàvem, així, un il·lusionant projecte de restauració i d'adequació que vam engegar l'any 2017 des de l'Ajuntament de Forallac, en col·laboració amb la Diputació de Girona i la Generalitat de Catalunya.

A banda de garantir-ne la preservació, l'actuació pretenia fer-la visitable. És una de les més representatives i ben conservades del sistema defensiu medieval i la seva visita serà enormement interessant per conèixer com era una construcció d'aquesta tipologia. Estem convençuts que es convertirà en un important atractiu del conjunt històric i esdevindrà, també, un nou símbol del llegat patrimonial i cultural del nostre municipi.

A més, l'experiència cultural dels visitants s'enriqueix amb l'extraordinària vista que es pot contemplar des del mirador habilitat a la part superior. Així mateix, a l'interior també s'hi pot veure el rellotge mecànic monumental de primers del segle XX, fabricat en un taller de Morez (França), que ha estat reparat perquè marqui les hores exactes.

Prèviament a l'obertura al públic, el 12 de juny es va organitzar una jornada de portes obertes reduïda perquè els veïns, veïnes i residents fossin els primers a poder-la visitar.

Registre municipal

Naixements

Abril Massot Torres	14/04/2021	Vulpellac
Brandon Uriel Delgado Ponce	13/05/2021	Fonteta

Defuncions

Anna Espona Serra	23/03/2021	Vulpellac
Joan Bañeras Sendra	20/04/2021	Peratallada
Josep Maria Juanmiquel Amat	10/06/2021	Vulpellac
Maria Carmen Tornay Delgado	13/06/2021	Vulpellac
Antoni Gràcia Juhé	25/06/2021	Fonteta

Peratallada estrena zona blava

Serà gratuïta per a vehicles empadronats a Forallac, residents, treballadors i visitants que pernoctin al poble

El 19 de juny va entrar en servei la regulació de l'estacionament de vehicles als aparcaments públics de Peratallada que, enguany, per primer cop, es farà mitjançant una zona blava. Aquest sistema substitueix el règim de tarifa única anterior i té com a objectiu millorar-ne el servei, promoure la rotació de vehicles i generar una forquilla de tarifes el més adaptada possible als diferents perfils d'usuaris.

Calendari
- Setmana Santa: de Dijous Sant a Dilluns de Pasqua, ambdós inclosos.
- Estiu: 90 dies, inici mitjans de juny fins passat el dia 11 de setembre. Les dates concretes es coordinaran anualment amb l'Ajuntament sense que puguin excedir els 90 dies.
- Fira Medieval: 1r cap de setmana d'octubre

Horari de pagament
ESTIU (juny- setembre) de 9 a 22.30 h
Horari de vigilància
Pàrquing de dalt i de baix: de les 9 a les 01 h
Pàrquing de l'Església: de les 9 a les 23 h

Tarifes
La primera mitja hora serà gratuïta
1a hora: 1 € / 2a hora: 1 € / Següents hores: 0,5 €, fins a arribar a un màxim de 6 € al dia.
Els vehicles del padró municipal, residents i treballadors de Peratallada i els visitants que hi pernoctin no hauran de pagar la tarifa.

S'han senyalitzat 20 places a la part pavimentada del pàrquing de dalt, 3 al de l'església i 5 al pàrquing de baix que estaran reservades per a veïns autoritzats.

L'Ajuntament deixarà visible la totalitat del nou fossat descobert a Peratallada

Finalment s'ha decidit deixar al descobert tot el fossat medieval localitzat durant les obres de prolongació del carrer Mas Bou de Peratallada i no només una part, com estava previst. La decisió s'ha pres a partir dels resultats de la prospecció arqueològica que s'hi ha realitzat i el gran valor de les restes localitzades. El projecte ha estat modificat i ja s'està executant la nova proposta que incorpora les adaptacions necessàries per a la recuperació, conservació i visió de la tot el fossat.

Inicialment, el projecte d'urbanització del nou vial tenia previst descobrir una part del fossat i deixar a la vista tot el tram de muralla. No obstant això, es deixava sense excavar un gruix força gran de replè d'uns 70 cm que, segons les excavacions prèvies, corresponien a reblerts del segle XV.

Gràcies a l'acurat seguiment arqueològic de les obres, que ha anat a càrrec de Natàlia Colomeda i Xavier Aguelo, s'han anat documentant les diferents restes aparegudes, bàsicament murals i ceràmiques, i s'ha determinat que el rebliment del fossat es va fer amb posterioritat al segle XVII.

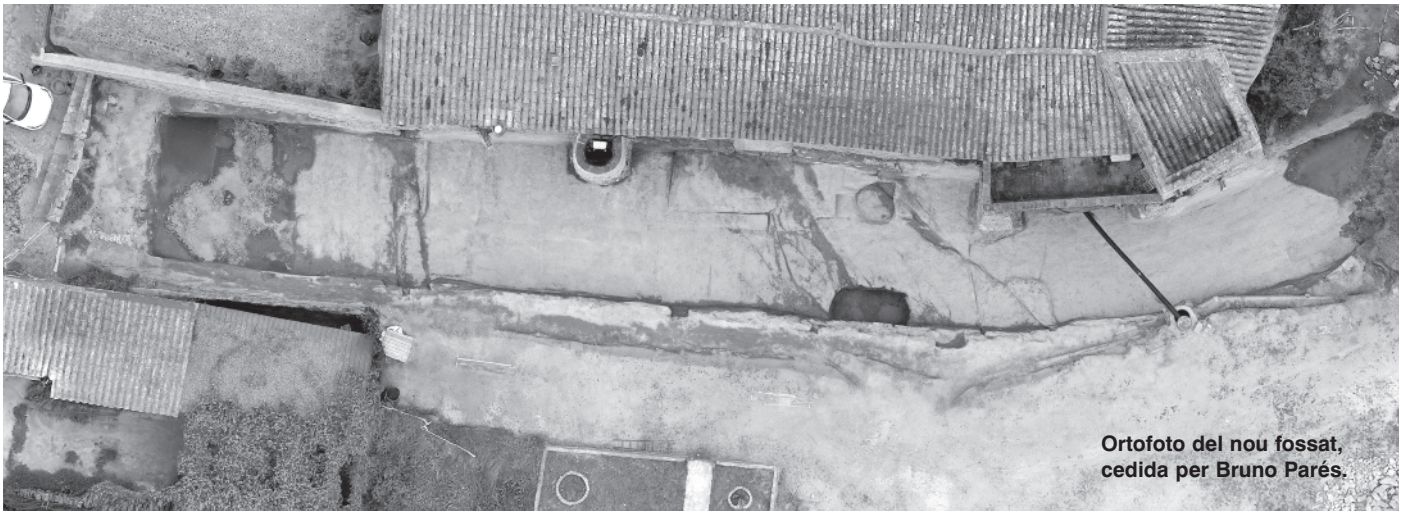
Atesos els informes pertinents i seguint els criteris arqueològics i dels tècnics del Departament de Cultura, s'han eliminat les restes posteriors al segle XVII, després de documentar-les, per a permetre deixar al descobert to el fossat.

Atractiu turístic

El regidor de Patrimoni, Carles Frigola, ha explicat que «el gran valor patrimonial, l'envergadura i la imponent presència del fossat han fet que l'Ajuntament i la Generalitat acordin la conveniència de mantenir-lo visible en la seva totalitat. Això ha implicat modificar el projecte inicial i encarir-ne l'execució, tot i que el resultat, des d'un punt de vista patrimonial, urbà i turístic, serà molt positiu».

El nou plantejament implica modificar un tram del vial inicialment projectat, que serà substituït per una passera volada amb barana al llarg del fossat, disposada sobre un muret retirat un mínim de 50 cm de la contraescarpa.

Ortofoto del nou fossat, cedida per Bruno Parés.